



Grupp 2

FCI-nummer 116

FCI-standard på franska publicerad 2009-01-23

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2008-11-04

Översättning fastställd av SKKs Standardkommitté 2009-10-14

DOGUE DE BORDEAUX



M. DAVIDSON

Illustrationen visar hundrasens utseende, dvs. inte nödvändigtvis ett rastypiskt perfekt exemplar.



Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub

Hundaræktarfélag Íslands

Norsk Kennel Klub

Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben



Standard för
DOGUE DE BORDEAUX

**Ursprungsland/
hemland**

Frankrike

Användningsområde

Vakt- och försvarshund

FCI-klassifikation

Grupp 2, sektion 2.1

Bakgrund/ändamål

Dogue de bordeaux anses vara en av Frankrikes äldsta hundraser. Den härstammar förmodligen från alanernas hundar och särskild molossoider från Vautre som Gaston Fébus, greve av Foix, beskriver på 1300-talet i sin bok om jakt. Ordet dogue uppkom i slutet av 1300-talet.

I mitten av 1800-talet var dessa gamla doggar knappt kända utanför Aquitaine. Man använde dem för jakt på storvilt, bl.a. vildsvin, till hundslagsmål, som vaktare av hem och boskap eller som arbetshund i slakterier. År 1863 ägde den första franska hundutställningen rum i Paris och där visades rasen under sitt nuvarande namn. Den förekom i olika typer: toulouse-, paris- och bordeauxtyp, varav den senare är ursprunget till dagens dogue de bordeaux. Rasen minskade kraftigt i antal under de båda världskrigen och var nära nog utdöd efter det andra världskriget, men fick en ny start under 1960-talet.

Den första beskrivningen ("Caractère des vrais dogues") återfinns i Pierre Mégnins bok *Le Dogue de Bordeaux* från 1896. Den andra standarden finns i *J Kunstlers Etude critique du Dogue de Bordeaux* 1910. Den tredje standarden utarbetades av Raymond Triquet i samarbete med veterinären Maurice Luquet 1971. Standarden anpassades 1993 efter FCI-modellen vilken bestämdes av General Assembly i Jerusalem 1989 av Raymond Triquet i samarbete med Philippe Sérouil, ordförande i Dogue de Bordeauxklubben (SADB). Den nuvarande standarden formulerades 2007 av Raymond Triquet (hedersordförande i SADB), Sylviane Tompousky (ordförande i SADB) och Philippe Sérouil (ledamot i SADB).

Helhetsintryck

Dogue de bordeaux skall till typen vara en kortsiktig, konkavlinjerad moloss. Den skall vara mycket kraftfull. Den mycket muskulösa kroppen skall utgöra en harmonisk helhet. Rasen skall vara något lågställd, dvs avståndet mellan bröstbenet och marken skall vara något mindre än bröstdjupet. Undersåtsig, atletisk och imponerande utgör den en mycket respektingivande helhet.

Viktiga måttförhållanden

Kroppslängden mätt från skulderled till sittbensknöl skall överstiga mankhöjden i proportionerna 11:10.
Bröstdjupet skall överstiga halva mankhöjden.
Nospartiets maximala längd skall vara lika med $1/3$ av hela huvudets längd.
Nospartiets minsta längd skall vara $1/4$ av huvudets längd.
Skallens omkrets skall hos handhunden vara nästan lika stor som mankhöjden.

Uppförande/karaktär

Dogue de bordeaux är en före detta kamphundsras vilket gör att den är försedd med vaktinstinkt; den är vaksam med stort mod, men aldrig aggressiv. Rasen är en god kamrat, trogen och tillgiven sin ägare. Den skall vara lugn med jämnt humör och hög retningströskel. Hanhunden är i allmänhet dominant till karaktären.

Huvud

Huvudet skall vara stort, kantigt, brett, ganska kort och trapetsoidformat sett både framifrån och uppfifrån. Skallens överlinje skall slutta ner mot nosryggen (konvergerande linjer). Huvudet skall ha regelbundna rynkor på båda sidor om pannfåran. Dessa djupa "bekymmersrynkor" förändrar sig beroende på om hunden är uppmärksam eller inte. Rynkan som går från den inre ögonvrån till mungipan är typisk. En rynka som går från den yttre ögonvrån till mungipan eller mot hakpåsen kan få förekomma, men får bara vara antydd.

Skallparti

Skalle

Hos hanhunden skall omkretsen på skallen vid dess bredaste del vara nästan densamma som mankhöjden. Hos tiken får omkretsen vara något mindre. Huvudets volym och form är en följd av de välutvecklade tinningarna, ögonbrynsbågarna, okbågarna och bredden på underkäken. Den övre delen av skallpartiet skall vara lätt välvd från sida till sida. Pannfåran skall vara djup. Dess djup minskar mot bakre delen av skallen. Pannan skall dominera ansiktet utan att tynga det och skall likväl ha mer bredd än höjd.

Stop

Stopet skall vara mycket kraftigt markerat och bilda en närmast rät vinkel (95-100 grader) mot nospartiet.

Ansikte

Nostryffel

Nostryffeln skall vara bred med mycket öppna näsborrar. Den skall vara välpigmenterad i harmoni med masken. Uppnäsa är tillåtet, men inte så att den blir riktad på ögonen.

Nosparti	Nospartiet skall vara kraftigt, brett och utfyllt men inte plufsigt under ögonen. Det skall vara ganska kort. I profil skall den övre linjen vara mycket lätt konkav med lätt markerade rynkor. Nospartiets bredd skall avta en aning i nosspetsen. Ovanifrån sett skall nospartiet vara närmast fyrkantigt. Det skall vara tjockt och brett vid basen och tvärt avslutat i spetsen. Nospartiets överlinje skall bilda en mycket trubbig vinkel uppåt mot skallens övre del. När huvudet hålls horisontellt skall den yttersta delen av nospartiet, befinna sig framför en vertikal linje, som tangerar nostrifyffels främre del. Nospartiets längd skall vara mellan $\frac{1}{4}$ och $\frac{1}{3}$ av huvudets totala längd räknat från nostrifyffel till nackknöl. Maximi- och minimivärdena är tillåtna men inte önskvärda. Den ideala längden skall ligga mellan dessa gränsvärden.
Läppar	Överläppen skall vara tjock och måttligt nedhängande med bakåtriktad profil. Sedd från sidan skall den bilda en avrundad kurva. Den skall täcka underkäkens sidor. Framtill skall överläppen ligga an mot underläppen och sedan falla ned på vardera sidan och där bilda formen av ett öppet upp- och nedvänt V.
Käkar/tänder	Käkarna skall vara mycket kraftiga och breda. Underkåken skall vara uppsvängd. Hakan skall vara väl markerad och får aldrig överdrivet skjuta framför överläppen eller döljas av denna. Rasen skall ha underbett (underbettet är karaktäristiskt för rasen). Underkäkens framtänder skall ligga framför överkäkens utan kontakt. Tänderna skall vara starka, särskilt hörntänderna. De undre hörntänderna skall vara något utåtriktade och lätt böjda. Framtänderna skall vara väl placerade på linje, särskilt i underkåken där de skall bilda en tydligt rät linje.
Kinder	Kinderna skall vara framträdande genom den mycket kraftigt utvecklade muskulaturen.
Ögon	Ögonen skall vara ovala och placerade brett isär. Avståndet mellan de inre ögonvråna skall vara ungefär två gånger ögonöppningens längd. Blicken skall vara frimodig. Bindhinnorna får inte vara synliga. Färgen skall vara hasselnötsbrun till mörkbrun på hundar med svart mask. Ljusare färg accepteras, men är inte önskvärd, på hundar med brun mask eller ingen mask alls.
Öron	Öronen skall vara relativt små och till färgen något mörkare än pälsfärgen. Vid ansättningen skall den övre linjen vara något lyft. Öronen skall falla nedåt men inte hänga löst. Den främre kanten skall ligga an mot kinden när hunden är uppmärksam. Nedtill skall öronen vara lätt avrundade. De skall inte nå länge fram än till ögonen. Öronen skall vara tämligen högt ansatta, i linje med skalltaget, där de bidrar till att accentuera bredden på huvudet.

Hals

Halsen skall vara mycket stark, muskulös och nästan cylindrisk. Huden skall vara riklig, lös och smidig. Halsens omkrets skall vara nästan densamma som huvudets. Mellan bakskallen och halsen finns en tvärgående föga markerad, lätt välvd fåra. Halsens profil skall vara lätt konvex. Den väl framträdande hakpåsen skall börja vid strupen och bilda inte alltför lösa veck, mot förbröset. Halsen skall vara mycket bred vid basen och väl ansatt i skulderpartiet.

Kropp

Överlinje

Överlinjen skall vara stram.

Manke

Manken skall vara väl markerad.

Rygg

Ryggen skall vara bred och muskulös.

Ländparti

Ländpartiet skall vara brett, tämligen kort och starkt.

Kors

Korset skall sluta måttligt mot svansansättningen.

Bröstkorg

Bröstkorgen skall vara kraftig, lång, djup, bred och nå nedanför armbågarna. Bringan skall vara bred och kraftig och underlinjen konvex mellan armbågarna. Revbenen skall vara långa och väl välvda men inte tunnformade. Bröstomfånget bör överstiga mankhöjden med 25-35 cm.

Underlinje och buk

Underlinjen skall bilda en jämn kurva från den djupa bröstkorgen till den tämligen uppdragna och fasta buklinjen. Den får aldrig vara vare sig hängande eller vinthundlik.

Svans

Svansen skall vara mycket tjock vid roten. Svansspetsen skall gärna nå till hasleden, men inte längre. Svansen skall bäras lågt och får varken ha knyck eller krok. Svansen skall bäras hängande i vila men höjs i rörelse 90-120 grader från hängande. Den får aldrig bäras böjd in över ryggen eller rullad.

Extremiteter

Framställ

Helhet

Benstommen skall vara kraftig och frambenen väl musklade.

Skulderblad

Skulderbladen skall vara kraftiga med tydligt framträdande muskulatur. De skall vara snedställda och ha en vinkel på ungefär 45 grader mot horisontallinjen. Vinkeln mellan skuldra och överarm skall vara något mer än 90 grader.

Överarm

Överarmarna skall vara mycket muskulösa.

Armbåge	Armbågarna skall vara bakåtriktade. De skall varken ligga för tätt an mot kroppen eller vara utåtvridna.
Underarm	Frambenen skall sedda framifrån vara raka eller svagt utåtvridna på ett sådant sätt att de söker sig mot mittlinjen framför allt hos hundar med mycket omfattningsrik bröstorg. Sedda från sidan skall frambenen vara lodrätt ställda.
Mellanhand	Mellanhänderna skall vara kraftiga. Sedda i profil skall de vara lätt vinklade. Sedda framifrån kan de ibland vara något utåtriktade för att kompensera de lätt utåtvridna frambenen.
Framtassar	Framtassarna skall vara starka med knutna tår och böjda och starka klor. Trampdynorna skall vara kraftiga och smidiga. Hunden skall, trots sin vikt, gå ordentligt på trampdynorna.

Bakställ

Helhet	Bakstället skall vara kraftfullt med stark benstomme och goda vinklar. Sett bakifrån skall bakstället med de helt parallella och lodrätt ställda benen ge intryck av kraftfullhet, fastän bakstället är något mindre brett än framstället.
Lår	Låren skall vara mycket välutvecklade och tjocka med väl synlig muskulatur.
Knäled	Knälederna skall stå parallella med kroppens mittlinje eller vara lätt utåtriktade.
Underben	Underbenen skall vara relativt korta, muskulösa och vara lågt ställda.
Has/hasled	Hasorna skall vara lågt ansatta och seniga. Hasvinkeln skall vara måttligt öppen.
Mellanfot	Mellanfötterna skall vara kraftfulla utan sporrar.
Baktassar	Baktassarna skall vara något längre än framtassarna. Tårna skall vara slutna.

Rörelser

För en molossoid skall rörelserna vara tämligen smidiga. Stegen skall vara långa, mjuka och marknära i skritt. Bakbenen skall ha bra påskjut och frambenen bra räckvidd, särskilt i trav som är den rörelse som föredras. Vid ökat trav har huvudet en tendens att sänkas och överlinjen att sluta framåt, samtidigt som frambenen tenderar att närma sig mittlinjen när de förs långt framåt. Kort galopp med lodrätt förflyttning är tämligen viktig. Rasen skall vara kapabel till stor hastighet i marknära språng över korta distanser.

Hud	Huden skall vara tjock och väl tilltagen utan överdrivna rynkor.
Päls	
Pälsstruktur	Pälsen skall vara fin, kort och mjuk vid beröring.
Färg	<p>Enfärgat i alla nyanser av rödgult – från mahogny till isabella. Bra pigmentering bör eftersträvas. Smärre vita fläckar är tillåtna i bringa och på tassar.</p> <p>Svart mask: Masken är ofta föga utbredd och får inte gå upp över skallpartiet. Den får förekomma tillsammans med lätta mörka skuggningar på skallen, öronen, halsen och ryggen. Nostryffeln skall då vara svart.</p> <p>Brunaktig (tidigare kallad röd eller rostbrun) mask: Nostryffeln är då brunaktig och så även ögonkanterna och läppränderna. Masken kan följas av bruna, inte alltför utbredda, skuggningar där varje hårstrå innehåller en del som är rödgul eller sandfärgad och en del som är brun. De understa partierna är då ljusare.</p> <p>Utän mask: Pälsfärgen är rödgul. Huden förefaller röd (kallades tidigare "röd mask"). Nostryffeln kan här vara rödaktig.</p>
Storlek/vikt	
Mankhöjd	<p>Mankhöjden skall nästan motsvara omkretsen på huvudet.</p> <p>Hanhund: 60-68 cm</p> <p>Tik: 58-66 cm</p> <p>En avvikelse på -1 cm eller +2 cm tolereras.</p>
Vikt	<p>Hanhund minst 50 kg</p> <p>Tik minst 45 kg med samma egenskaper som hos hanhunden men mindre uttalad.</p>
Fel	Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande.
Allvarliga fel	<ul style="list-style-type: none"> • Oproportionerligt huvud (alltför litet eller överdrivet stort) • Bulldoggstyp: flat skalle, nosparti kortare än $\frac{1}{4}$ av huvudets längd, stor rynka bakom nostryffeln. Stort veck som omgärdar huvudet. • Konstant synliga framtänder när munnen är stängd. • Mycket små och oregelbundet placerade framtänder. • Karprygg. • Sammanvuxna svanskotor (inte svansknyck). • Inåtvridna framtassar (även lätt). • Överdrivet utåtvridna framtassar. • Platta lår. • Alltför öppna hasvinklar (raka vinklar).

Diskvalificerande fel

- Alltför vinklad, hund som står underställt.
- Kohasighet eller hasvidhet.
- Styltiga eller rullande bakbensrörelser.
- Vitt på svanstippen eller på framsidan av benen ovanför handloven respektive hasleden. Vitt som utan avbrott täcker framsidan av bröstkorgen, från bringan till strupen.
- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.
- Långt, smalt huvud med föga markerat stop och ett nosparti som överstiger 1/3 av totala huvudets längd (avsaknad av huvudtyp).
- Nosparti som är parallellt med eller fallande från skallens överlinje; böjd nosrygg
- Påtagligt sned underkäke.
- Deformerade käkar.
- Ej underbett.
- Konstant synliga hörntänder med stängd mun.
- Konstant synlig tunga med stängd mun.
- Överdrivet tung eller hes andning.
- Blå ögon; utstående ögon.
- Svans som samtidigt har sammanväxta kotor, är vriden åt sidorna eller är missbildad (korkskruvssvans, kroksvans).
- Förtvinad svans.
- Vridna underarmar med mycket svaga handlovar.
- Hasleder som är vinklade bakåt (mellanfoten lutar framåt).
- Vitt på huvudet eller kroppen; annan pälsfärg än rödgul (skuggad eller inte) och särskilt tigrerad och enfärgat brun (där varje hårstrå är helt och hållet brunt).
- Invalidiserande märkbara fel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben

163 85 SPÅNGA

Besöksadress Rinkebysvängen 70

Telefon 08-795 30 00 Telefax 08-795 30 40

Webbplats www.skk.se

Telefon Informationsavdelningen 08-795 30 30

E-post Informationsavdelningen info@skk.se

E-post Standardkommittén standk@skk.se



SVENSKA KENNELKLUBBEN
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION